

שיר

הקצף הבורח;
מושטת לאויר האפור
על קדמת אגיה;
לא הקרים הקרובים לשניה
ועצי התמר בחוף בצלם,
הרוח עוברת, קצף המים למשה
מחליק,
במרכבת בועות לבנות עוטרות
לצדי אגיה, גלים
למרגלותיה נפרש לפני
הקצף הבורח.

מיון

לקלרה ס

למין להתנקות

למין להטהר

למין להשאר

לא להסחף. לתת מספר לבשר. למסגר.

מסגרת שאין לגעת בה חסרת משקל.

מרחפת במחשבת הממין: מי הוא. מי היא מה זה?

המות קרב. מנתר: צורת פרורים מזון צפרים.

רוח נושבת;

הם עולים באויר, פרורי מות קלים, איי חרבות סביבו והוא,

מי הוא, היא מי היא,

יושב על כרסא וממין את המות;

סנקה ודיוגנס חיכו בשלנה,

קרל לינאוס, מר דיואי בהסכה,

ארכימדס יושב בצל, סוקרטס לוחץ את ידיו, חלמאי;

וגופו של משה רבנו;

כלם מקבלים פרורי מות כמו באהבה.

חמימים וחלשים. צפרים רוננות.

והממין פוחד מן המות: הוא ממין אותו.

המספר מגנו החזק ביותר מפניו. חרבו.

המספר על חשבוננו;

הוא נחנק לאט. לעד טבלה ענקית אטמה.

לא נמצא בה חלון קרוץ אחד שאינו ממספר,

המספר הסותם כל פה נפתח

וסדק לאויר סתמי; בחלומות בלבד יטבע עליהם

איך אפשר למיין את המות? מה זה,
 מה, למיין את הרצח, את הלב העקור
 מגוף של עלמה, את המפלצת באגם, את האנס
 בגוף רבים על גוף יחיד, את החנק בחוט זקב
 הזקב לחדר והנשימה האחרונה לחדר;
 מספר לכל פרור, חרחור של חולים, של אומללים;
 את הרעש המרעב איך את המות הנדח ביותר,
 איך אפשר למיין את השפכות התנועה אל כוכבים,
 את האהבה ואת להט המחשבה?
 גם את ידי הפלדה של הנוקם, של חבלן טרוריסט,
 הרץ עם ראשו של מנהיג מקשט בשדים קפואות;
 תפילתו הכמוסה של רודן, את הסוטה האים
 למיין את היצר האיום בדיוק ובתאם
 עם סוטים אימים פחות;
 איך להכניס אותם, למיין
 את הרגע החולף לפני שהכל ישטף
 בכום גדול גדול, פגישת קרני גמה מתנפצות,
 קרן ליזר נפלאה כמקל פליז חובט
 מפיק כדוריות כח לעולם;
 איך למיין המיון, הכל פה לא מבחוץ בלבד
 תיבה קפואה וזויתית,
 סמיק וצרפילי יותר בפנים, בתוך חמר המאגמה;
 והוא יושב מחוץ לכל המאגמה הזו
 וצריך לתת מספרים רוגעים.

מאת מרת